

[Niels Hølvog Petersen.]

Til sidst kun en replik om de internationale aftaler. Jeg forstår, at det nu klart erkendes — og det er jo sket fra starten — at den midlertidige importafgift er et brud på internationale aftaler, og det er det ganske uanset, hvilke undskyldende momenter man så i øvrigt mener at kunne finde for sig selv. Når nu regeringen glæder sig så meget over, at der i udenlandske kommentarer udtrykkes lettelse eller glæde over, at man har fastlagt på forhånd en trinvis afvikling, ja, så synes jeg, at den glæde, man har over det, burde være temmelig behersket. Det er en glæde over ophøret, der minder om historien om manden, der slog sig selv i hovedet, fordi det var så dejligt, når han holdt op.

Aksel Larsen: Jeg er bange for, at der er mange såvel her i tinget som uden for tinget, der vil synes, at det er dejligt, hvis denne debat kan holde op. Det kan den imidlertid ikke, så længe jeg står på talerstolen, men jeg har kun ladet mig indtegne, fordi jeg er nødt til at komme med nogle bemærkninger til markedsministeren efter det svar, han har givet mig. Jeg erkender naturligvis rigtigheden af, at meget af det materiale fra markedssekretariatet og andre såkaldt sagkyndige, jeg har kritiseret, har den nuværende markedsminister ikke ansvaret for; det var, om ikke hans kollega så hans forgænger, der var ansvarlig for dette. Men jeg har alligevel ønsket at påpege, at der er ting deri, man ikke kan være tilfreds med, og der er ting deri, man kan være yderst utilfreds med. Det var jeg nødt til at gøre opmærksom på, også fordi vi nu fik lovning fra statsministeren på, at vi skulle få alsidig og objektiv oplysning i fremtiden. Jeg er nødt til på grund af bemærkningerne at vende tilbage til markedssekretariatets pjece nr. 1, som jeg har brugt ret hårde ord om. Det er jeg nødt til, fordi markedsministeren nu siger, at det er ikke rigtigt, at Domstolen kan idømme økonomiske sanktioner. Jeg tror nu nok, at bestemmelserne om Domstolen er så flydende, at det ikke er helt afgjort, hvad den kan eller ikke kan. Jeg vil naturligvis ikke påstå, at denne markedssekretariatets pjece nr. 1 er det rene Guds ord, som man skal rette sig efter — man har vel forstået, at det mener jeg ikke det er — men jeg finder i netop denne pjece en sæt-

ning om, at de af Domstolens afgørelser, der indebærer forpligtelser for andre end stater til at betale pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes osv. De af Domstolens afgørelser, der indebærer forpligtelser for andre end stater til at betale pengeydelse. Det vil dog sige, markedssekretariatet i hvert fald er af den opfattelse, at Domstolen kan også forpligte stater til at betale pengeydelse. Men det er i og for sig ikke så væsentligt.

Væsentlig er en oplevelse, som hr. Ivar Nørgaard og jeg havde, da vi var på besøg i EF-hovedkvarteret i Bruxelles. Vi havde en konference, eller vi blev belært af to højtstående funktionærer ved Kommissionen, og til en af dem stillede jeg spørgsmålet, om det var rigtigt, hvad der stod i denne pjece, at hvis der er en konflikt mellem forordningerne fra Bruxelles og folkettinget i Danmark, så er der kun den mulighed, at en af parterne bøjer sig. Svaret kom, jeg er lige ved at sige omtrent så hurtigt, som var det skudt ud af en parabellum: „Nej, det er da ligetil, så bliver I indklaget for Domstolen, og så bliver I dømt.“ Så tillod jeg mig at spørge — hr. Ivar Nørgaard husker det . . .

Formanden (Skytte): Det er udenrigsøkonomiministeren.

Aksel Larsen: Undskyld, udenrigsøkonomiministeren. Ministeren ved, at så stillede jeg spørgsmålet: „Ja men hvad så, hvis vi siger: hvad rager den dom os?“ „Det er enkelt, så bliver I smidt ud af fællesmarkedet, og så må I tage følgerne.“ Det var svaret, det var klart, og ministeren for udenrigsøkonomi kender det. Det er altså vilkårene, og det fremgår ikke af denne pjece.

Der har været nogle diskussioner om, hvorvidt et medlemsland kan melde sig ud, når det først har meldt sig ind. Jeg fortolker Romtraktatens artikel 240 sådan, at det kan man ikke. Men det er i og for sig rent akademisk. For hvis man først er kommet ind i en sådan økonomisk infiltration og har været der et stykke tid, vil det simpelt hen være ensbetydende med en økonomisk katastrofe, hvis man enten melder sig ud eller bliver smidt ud eller på anden måde kommer ud af foretagendet. Sådan er det.

Nå, ja, derfor er jeg ganske klar over, at